

06 IULIE

**PARACLISUL
SF.CUVIOS
SISOE
CEL MARE**

PARACLISIER-GR

ΙΟΥΛΙΟΥ 6 ΣΙΣΣΩΗΣ ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

*Ποίημα Ἀντωνίου Μάρκου (2011).
Κέντρον Ἀγιολογικῶν Μελετῶν «Ὁσιος Συμεὼν ὁ
Μεταφραστής».*

*Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως.
Ψαλμός ρμβ' (142).*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.
Τὸν τῆς Αἰγύπτου τῆς κλεινῆς τὸν προστάτην, δεῦτε
φιλέορτοι τὰ νῦν συνελθόντες, πνευματικοῖς τοῖς
ἄσμασιν ὑμνήσωμεν φαιδρῶς· **Σισώην** τὸν
πανθαύμαστον, τῆς ἐρήμου τὸ κάλλος, παρ' αὐτοῦ
αἰτούμενοι ὀφλημάτων τὴν λύσιν· τῶν τιμῶντων
τοῦτον εὐλαβῶς καὶ τὴν θερμὴν του αἰτουμένων
ἀντίληψιν.

*Δόξα. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον
Λόγον. (Ποίημα Μοναχοῦ Γερασίμου
Μικραγιαννανίτου)*

Ἐκ παιδὸς γεωργήσας ζωὴν τὴν κρείττονα, τῶν κατ'
αὐτῆς ἐνεπλήσθης θεουργικῶν ἀγαθῶν, τῶν Ἀγγέλων
μιμητὰ, Σισώη Ὅσιε· ὅθεν ὡς ἥλιος λαμπρὸς,

ἀπαυγάξεις τηλαυγῶς, ἐν ᾧρᾳ τῆς Σῆς ἐξόδου·
δηλοποιῶν τὴν Σὴν δόξαν καὶ καταλάμπων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γάρ Σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποσιῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ, Σοὺς γάρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

*Εἵτα ψάλλομεν ἐξ ὑπαμοιβῆς, πραεῖα τῇ φωνῇ καὶ ἐν
εὐλαβείᾳ, τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
ΣΙΩΩΗΣ ΥΜΝΗΣΘΩ Ο ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ.*

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σισώη συγκωρεῦων ἐν οὐρανοῖς, Ἀγγέλων χορείαις,
καθικέτευε ἐκτενῶς, ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν λύσιν
καὶ πειρασμῶν τοῦ Βελίαρ ἀπάλλαξον.

Ἰλύος με κάθαρον τῆς ψυχῆς, **Σισώη** Πατέρων τῆς
ἐρήμου Καθηγητὰ, καὶ πάσης μανίας τοῦ Βελίαρ,
ῥῦσαι με, Πάτερ, θερμῇ τῇ πρεσβείᾳ Σου.

Σωθῆναι ποθοῦντας πάντας ἡμᾶς, τῶν τοῦ ἀλλοτρίου
ἐπιθέσεων πονηρῶν, ταῖς Σαῖς θεοδέκτοις πρεσβείαις,
ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐξαιτούμεθα.

Θεοτοκίον.

Ῥράϊσμα πάνσεπτον καί τιμή Αἰγύπτου τυγχάνων,
 Ὅσιε Πάτερ ἡμῶν σεπτέ, θεσπέσιε λειμών θείας
 ἀγάπης, τῇ Θεομήτορι τὰς χεῖρας Σου ἔκτεινον

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡμαρτηκότων, ὦ Πάτερ, τοῦ Κυρίου ἐνώπιον,
 αἰτούμεθα ἐλέους πρεσβείαις ταῖς Σαῖς δεόμενοι· μή
 παύεις Τούτῳ θερμῶς ὑπὲρ ἡμῶν εὐμενίζειν, ὅπως
 λυτρωθῆμεν δεινῆς κολάσεως.

Στεφηφόρος ἀνῆλθες εἰς οὐρανούς, Ὅσιε, **Σισῶη**
 ἀσκητῶν ὑποφήτα, θεοειδέστατε· διό νῦν πρέσβευε,
 καθικετεύων Κυρίῳ, βελῶν τῶν τοῦ ἀλάστορος ἡμᾶς
 λυτρώσασθαι.

Ὑδωρ βλῦσον μοι, Πάτερ, ἐξ' οὐρανοῦ τῇ πρεσβείᾳ
 Σου, ὅπως κατασβέση τὴν φλόγαν ἣν κατακαίει με,
 τῆς ἁμαρτίας δεινῶς καὶ τῆς ἐπερχομένης πυρὶ
 καταδίκης μου φρικτῆς προγεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μολυνθεὶς ἁμαρτίαις καὶ ῥυπαρὸς εὐρισκόμενος, ὡς
 τὸ κατ' εἰκόνα μολύνας πολυειδέστατα, σπεύδω τῇ
 θείᾳ Σου πρὸς Σὸν Υἱὸν μεσιτεία, ὅπως
 καθαρθῆσομαι κάγῳ ὁ πολὺκλαυστος.

Διάσωσον ταῖς τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Παντελεήμων,
 ὅτι πάντες κατόπιν Σοῦ αὐτῷ καταφεύγομεν, ὡς
 ἔχοντα τὴν πρὸς Σέ παρρησίαν.

Ἐπίβλεπον ἐπικαμπτόμενος Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου
ταῖς λιταῖς Οἰκτῆρμον, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ
λύτρωσαι τὸν λαὸν Σου.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σισῶη τῇ πρεσβείᾳ νῦν προσπίπτωμεν, οἱ ἐν πόνοις
ψυχῆς καὶ θλίψεσι ὑπάρχοντες καὶ δι' αὐτοῦ
αἰτούμεθα τὸ τοῦ Κυρίου ἄμετρον ἔλεος καὶ τὴν
ταχεῖαν Τούτου συνδρομὴν καὶ τὴν βεβαίαν Αὐτοῦ
ἀντίληψιν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἡμᾶς πάντες, **Σισῶη**, τοὺς τῇ σκέπῃ Σου νῦν
σπεύδοντας, οὐρανίου χαρᾶς κέρασον, ὡς
Παραδείσου πολίτης γενόμενος.

Συμπαθῶς ἐπικλῶμενος, τῇ αἰτήσι τῶν πιστῶς
δεομένων Σοι, **Σισῶη** Πάτερ, δίδου ἅπασι, χαρὰν τὴν
θεῖαν καὶ ἀναφαίρετον.

Θεραπείας ἀξίωσον, τὸν συντετριμμένον, Πάτερ,
ἱκέτην Σου, καὶ εὐχαῖς Σου ἐπανάφερων εἰς τοῦ
κάλλους τοῦ ἀρχαίου τὴν τερπνότητα.

Θεοτοκίου.

Ὠραῖσας τῷ τόκῳ Σου, γένος τῶν ἀνθρώπων, Μῆτερ
Ἀπείρανδρε, Παραδείσου τὴν κατοίκησιν, τῇ Σῇ
μεσιτείᾳ ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὅντως μανικῶς τὸν Σὸν Κύριον ἠγάπησας, ὥσπερ γνήσιος ἐραστής μανικός, διὸ ἐν ἐρήμῳ τὴν Σὴν νεότητα ἠνάλωσας.

Τεῖχος ἀρράγες τῶν τιμώντων Σε, Ἀξιάγαστε, ἐποφθεῖς, Αἰγύπτου γόνος ὁ λαμπρός, καὶ ἀρετῶν θεοειδῶν θεῖον ἐκσφράγισμα.

Ἡμῶν τῶν εὐσεβῶς γεραιρόντων τὴν ἀοίδημον καὶ σεπτὴν Σου μνήμην, Πάτερ ἀγαθέ, μὴ ἐπιλάθου Σαῖς πρὸς Κύριον δεήσεσι.

Θεοτοκίου.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀνεδείχθης, θεία Δέσποινα, διὸ πάντων ἡμῶν πέλεις ὁδηγός καὶ μεσήτρια πρὸς Κύριον καὶ πρόμαχος.

Ὡδή στ'. Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν.

Ἀλέξανδρον ἐν τῷ τάφῳ ὡς εἶδες, ἐφιλοσόφησας ἐπὶ τοῦ τῆς ζωῆς προσκαίρου, διὸ **Σισῶη** μεγάλως ἀνακράξεις, ἁμαρτωλός ἐστιν οὗτος ἢ δίκαιος, στρατιώτης ἢ μήπως Βασιλεὺς, πάμπτωχος πένης ἢ κάποτε πλούσιος.

Ἰάτρευσον τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, ταῖς Σαῖς λιταῖς **Σισῶη** πρὸς τὸν Λόγον· καὶ ἐκ παθῶν καὶ μολυσμάτων ἰλύος καὶ βδελυρῶν με ἀπάλλαξον πράξεων· καὶ δυσωδείας τῆς ἐμῆς καὶ Παρακλήτου εὐωδίαν παράσχου μοι.

Γηθόμενοι Σοὶ τὰ νῦν προστρέχομεν, ὡς ἐν πηγῇ θεοπειθῶν αἰτημάτων, καὶ Σὺ δεόμεθα, Πάτερ, μὴ

παύης, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύειν τὸν Κτίσαντα· ἵνα ἐπομβρίση γλυκασμόν καὶ ἀθανάτου ζωῆς θεῖα νάματα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν Σε καὶ εὐλογοῦμεν, Δέσποινα, καὶ αἰτούμεθα λιτὰς Σου τὰς ἀγίας· ἵνα παθῶν καὶ κινδύνων ῥυσθῶμεν καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν καταντήσωμεν· ἔνθα χαρὰ ἀληθινὴ, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Υἱοῦ Σου τὸ ἀνέσπερον

Διάσωσον ταῖς τοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Παντελεήμων, ὅτι πάντες κατόπιν Σοῦ αὐτῷ καταφεύγομεν, ὡς ἔχοντα τὴν πρὸς Σέ παρρησίαν.

Ἐπίβλεψον ἐπικαμπτόμενος Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου ταῖς λιταῖς Οἰκτῆρμον, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ λύτρωσαι τὸν λαόν Σου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Μεσιτεία τῆς Μητρὸς Σου, Πολυέλεε, ἱκεσίαις τοῦ Ὁσίου καὶ δεήσεσι, τῷ Σῷ λαῷ ἐπίβλεψον καὶ σῶσον ἡμᾶς· ἡμάρτομέν Σοι, Ἀγαθέ, καὶ παροργίζομεν αἰεὶ, τὴν Σὴν ἀγαθότητα· δέχου τὴν μεσιτείαν τῆς ἀχράντου Μητρὸς Σου, ἐπικαμπτόμενος, Σωτήρ, Αὐτῆς ταῖς δεήσεσι.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου, τὸ ἀνάγνωσμα. Σοφία, πρόσχωμεν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰμὴ ὁ Πατήρ. Οὐδέ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι.

Δόξα. *Σισώη* ταῖς πρεσβείαις, λιταῖς τε, Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. *Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,* ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε τὸν **Σισώην** νῦν, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, οἱ αὐτῷ προσπίπτοντες μετὰ πίστεως. Τῷ Θεῷ οὗτος γάρ, ὑπὲρ λαοῦ ἅπαντος, μετὰ ζέσεως προσδέεται, ἐπικαλούμενος ἐφ' ἡμᾶς Κυρίου τὸ ἔλεος· καὶ Τοῦτου τὴν σωτήριον ἐπὶ τοῖς δεομένοις βοήθειαν· χαῖρε βοῶντες, δοχεῖον τοῦ Κυρίου ἐκλεκτὸν καὶ τῆς Αὐτοῦ παρατάξεως στρατιῶτα τίμιε.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Περίσωζε τοὺς πίσει προσπίπτοντας **Σισώη** τῇ Σῇ πρεσβείᾳ καὶ χάριτι, Ὅσιε· Χριστῷ γὰρ βασιλεύεις, ἐν δόξῃ Παραδείσου, διὸ ἀνακράζωμεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν δέησιν μου δέχου, ὥσπερ θυσίαν, Πάτερ, καὶ ὡς εὐῶδες τερπνὸν τε θυμίαμα· παθῶν δέ ἀκαθάρτων μάκρυνον δυσωδίαν ἀπὸ τοῦ δούλου Σου ψάλλοντος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Κύριος τῶν πάντων, ἐδέχθη μαρτυρίου τὴν πρόθεσιν **Σισώη** τῆς ψυχῆς· Πατὴρ τοῦ παμμεγίστου ἐν ἀσκηταῖς Πατρᾷσι, διὸ ἐκβοῶμεν Αὐτῷ· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υμνον Σοὶ Θεοτόκε, ναέ τοῦ Ζωοδότου, προσφέρομεν ἐντόνως κραυγάζοντες· πύλην τῆς μετανοίας ὑπάνοιξον, Παρθέने, τοῖς βοῶσι τῷ τόκῳ Σου· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ανανεοῦμαι, καθορῶν Σοὺς ἀγῶνας, θεῖε **Σισώη**, ὑπέμεινας γὰρ θλίψεις ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ Χριστὸν τὸν Κτίστην.

Νίκας, ὦ Πάτερ, τοῖς Σέ τιμῶσι ἐκ πόθου, χορήγει Σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν Λόγον, Ὄν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ ὑπάρχεις καὶ ἐνδοξωτέρα τῶν Σεραφείμ, Μαρία, ὡς τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡράϊσμα ἐρήμου καὶ ἄνθος ἐρημίας, δι' ἐγκρατείας ἐφάνης, μακάριε, **Σισώη** πάτερ ἀγαθέ, καὶ μοναζόντων τύπος καὶ ὑπόδειγμα.

Ναός τοῦ Παρακλήτου, δι' ἀσκήσεως ἐγένου, καὶ ἀρετῶν καταγώνιον, Ὅσιε, ὡς Ἀντωνίου μιμητῆς καὶ Παχωμίου τοῦ θείου συνέκδημος.

Ἰσχύει Παρακλήτου **Σισώη** ἐγγεγόνεις, πειραζομένων ἀλείπτῃς καὶ μέγας φωστήρ, τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Πατέρων, διό τιμῶμεν Σε.

Ὁμότροπος Ὀσίων πέλεις, **Σισώη** Πάτερ, καὶ ἀσκητῶν συνοδίτης, Χριστοῦ μιμητῆς, καὶ μοναζόντων κοσμήτωρ καὶ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν, Θεοτόκε, τὸ κάλλος τῆς Σῆς δόξης καὶ τὸν ἐκ Σοῦ γεννηθέντα δοξάζομεν καὶ σὺν Ἀγίων χορείαις Σε μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια:

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξωτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Σισώην τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς, γόνον τῆς Αἰγύπτου
καὶ ἐρήμου ἄνθος τερπνόν, τιμήσωμεν πάντες ἐν
ᾠμοῖς εὐλογοῦντες, αὐτοῦ τὴν θείαν μνήμην καὶ
πανυπέρτιμον.

Ὡς εἶδεν Ἀλεξάνδρου τύμβον, σορόν ὁσίων
γεγυμνωμένων πάσης δόξης τε καὶ τιμῆς, τὰ πάντα
ματαιότης, **Σισώης** ἀνεβόα, πλούσιος ἔστιν οὗτος ἢ
πένης πάμπτωχος;

Ἐν τάφῳ κατακείμενον θεωρῶν, Ἀλέξανδρον τὸν
Μέγαν, τὸν τοῦ κόσμου κατακτητὴν, θανάτου
μυστήριον ἐν λύπῃ κατανοῶν **Σισώης** ἐστέναξε.

*Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς ἡμέρας.
Καὶ κλείομεν μετὰ τοῦ*

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον.

*Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.
(Ποίημα Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου).*

Ἐκ παιδὸς γεωργήσας ζωὴν τὴν κρείττονα, τῶν κατ'
αὐτῆς ἐνεπλήσθης θεουργικῶν ἀγαθῶν, τῶν Ἀγγέλων
μιμητὰ, **Σισώη** Ὅσιε· ὅθεν ὡς ἥλιος λαμπρός,
ἀπαυγάζεις τηλαυγῶς, ἐν ὥρᾳ τῆς Σῆς ἐξόδου·
δηλοποιῶν τὴν Σὴν δόξαν καὶ καταλάμπων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

*Υπό τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καί τῶν Χριστιανῶν
ἀσπαζομένων τήν Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου καί χριομένων δι'
ἀγίου ἐλαίου, ψάλλονται τά παρόντα Τροπάρια: Ἦχος
β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Δεῦτε τόν **Σισώην** τό σεπτόν, τῶν ἐκ τῆς ἐρήμου
Πατέρων, πάντες τιμήσωμεν, ὁμοῦ Ἀντωνίῳ τε, σὺν
Μακαρίῳ ὁμοῦ Παχωμίῳ καί εἵπωμεν αὐτοῖς
μελωδοῦντες· χαίρετε τρισόλβιοι Τριάδος πρόμαχοι,
Πατέρες, Ἐκκλησίας φωστῆρες καί ἡμῶν προστάται
ἐν ἀνάγκαις, πάντων τε Ὁρθοδόξων οἱ ἀμύντορες.
Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τήν σκέπην Σου.

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*